

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618200968
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1618200968.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobkyne: W. Ž. Á. Č. M. D. X. Á. , O. Y. XX.XX.XXXX, V. X. P. U., E. Č.. XXX/XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Bratislava, Kubániho č. 16, IČO: 47 233 516, za ktorú koná JUDr. Andrea Cviková, o zaplatenie sumy 4.361,23 €, o určenie neplatnosti zmluvy a určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 17. marca 2022, č.k. 30 Csp 19/2018-386, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 17. marca 2022, č.k. 30 Csp 19/2018-386, vo výrokoch I., II., III., V. p o t v r d z u j e .
- II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 17.3.2022, č.k. 30 Csp 19/2018-386, vo výroku I. určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov; vo výroku II. určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 8100058671 zo dňa 25.7.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov; vo výroku III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.510,99 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; vo výroku IV. vo zvyšnej časti žalobu zamietol; vo výroku V. nepriznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania.

1.1. Žalobe tak vyhovel sčasti. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.3.2016 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.3.2016 uzavreté medzi ňou a žalovaným sú neplatné a určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Dôvodila, že so žalovaným uzavrela dve formulárové, typové, predtlačené, spotrebiteľské zmluvy - úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 22.7.2013 a úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 23.11.2013. V nich sú neprijateľné podmienky, v nich uvedené ustanovenia sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj s inými ustanoveniami, a síce pre nečitateľnosť zmluvných podmienok, neprijateľná je rozhodcovská doložka a sankčné poplatky. Súčasťou typových zmlúv, ktorých znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného, je aj dohoda o zrážkach zo mzdy; na žiadosť žalovaného, adresovanú jej zamestnávateľovi, sú zrážky z jej platu vykonávané, hoci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie. Dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporné s právom Európskej únie, za neprijateľnú zmluvnú podmienku; takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu vo vzťahu spotrebiteľa a veriteľa, ktorá umožňuje veriteľovi svojvoľne určovať výšku dlhu a postihuje majetok spotrebiteľa. Má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože deklarováním neplatnosti žalovaný stratí legitimitu na použitie

tohto zabezpečovacieho inštitútu. Uznesením zo dňa 19.7.2018, č.k. 30 Csp 19/2018-91, súd pripustil zmenu žaloby, v zmysle ktorej sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému vydať jej bezdôvodné obohatenie zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 22.7.2013 v sume 1.213,38 € a zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 23.11.2013 v sume 3.147,85 € a náhrady trov konania. Ďalším rozhodnutím (uznesením zo dňa 10.1.2022, č.k. 30 Csp 19/2018-271) súd pripustil zmenu žaloby po tom, ako žalobkyňa ustálila, čoho sa v konaní domáha. Domáha sa určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 uzatvorenej medzi ňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov; že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.7.2013 uzatvorenej medzi ňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov; že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 je vrátane všetkých jej príloh od počiatku neplatná; že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.7.2013 je vrátane všetkých jej príloh od počiatku neplatná; že žalovaný je povinný vydať jej bezdôvodné obohatenie v sume 1.213,38 € zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.7.2013 do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vydať jej bezdôvodné obohatenie v sume 3.147,85 € zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2013 do troch dní od právoplatnosti rozsudku; nahraďiť jej trovy konania.

1.2. Právne súd prvej inštancie dôvodil ustanovením § 19 písm. d/, § 137, § 290, § 41, § 42, § 297 veta prvá, § 151 ods. 1, ods. 2, § 180 C.s.p., § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 6, § 54 ods. 2, § 39, § 41, § 3 ods. 1, § 107 ods. 1, ods. 2, § 451 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

1.3. Neprihliadal na námietku žalovaného k miestnej nepríslušnosti súdu súd prvej inštancie, pretože nebola uplatnená včas; vzniesol ju až v podaní zo dňa 13.1.2021. V prípade, ak by ju aj včas uplatnil, bola by nedôvodná, pretože ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľského vzťahu. Konal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, keď žalobkyňa svoju neprítomnosť ospravedlnila, súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti, žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil; súd vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. Označené zmluvy o úvere uzavreté medzi stranami sporu súd posúdil ako spotrebiteľské a následne ich podrobil kontrole podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. v otázke splnenia obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dospel k záveru, že zmluvy o úvere neobsahujú všetky zákonné náležitosti, čo má za následok, že úverové zmluvy je nutné považovať za bezúročné a bez poplatkov.

1.4. Súd prvej inštancie tak rozhodol po tom, ako z vykonaného dokazovania mal preukázaný nasledovný skutkový stav veci.

1.5.1. Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podpísanou žalobkyňou dňa 22.7.2013 a žalovaným dňa 25.7.2013, žalobkyňa (dlžník) požiadala žalovaného (veriteľa) o poskytnutie úveru za podmienok špecifikovaných v bode 5. tejto zmluvy [„údaje o požadovanom revolvingovom úvere (vyplňte)“] nasledovne: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.170,-- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 62,69 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2.632,98 €, predpokladaná RPMN za úver 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.504,56 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6. tejto zmluvy [„údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte)“] je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.170,-- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 62,69 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2.632,98 €, RPMN za úver 68,63 %, ročná úroková sadzba za úver 70,02 %, priemerná RPMN za úver 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.504,56 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %. Bod 8.1. zmluvy obsahoval dohodu o poskytnutí služby, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru v sume 168,17 € a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu v sume 87,36 € v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dal dlžník súhlas; veriteľovi vyplývala povinnosť

písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty a písomné oznámenie bude tvoriť prílohu dohody o poskytnutí služby. Dňa 25.7.2013 žalovaný písomne vyhotovil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. V tomto oznámení je uvedené meno dlžníka, veriteľa, údaje o schválenom úvere, a to číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru 1.170,-- €, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 62,69 €, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1.9.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1.2.2017, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periodicity splácania k 1. dňu v mesiaci, celková výška úveru 1.170,-- €, RPMN úveru 68,63 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 48,52 %, schválená výška revolvingu 704,23 €, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 704,23 €, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 62,69 €, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,50 %, úverový limit 1.170,-- €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2.632,98 €, odplata za poskytnutie služby v sume 167,17 €, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %, dátum platnosti a účinnosti zmluvy 25.7.2013.

1.5.2. Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podpísaná žalobkyňou dňa 23.11.2013, žalovaným dňa 29.11.2013, žalobkyňa (dlžník) požiadala žalovaného (veriteľa) o poskytnutie úveru za podmienok špecifikovaných v bode 5. tejto zmluvy [„údaje o požadovanom revolvingovom úvere (vyplňte)“] nasledovne: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,-- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.372,54 €, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6. tejto zmluvy [„údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte)“] je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,-- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 €, RPMN za úver 45,94 %, ročná úroková sadzba za úver 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. Bod 8.1. zmluvy obsahoval dohodu o poskytnutí služby, ktorej predmetom je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru v sume 215,75 € a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu v sume 112,08 € v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník dal súhlas; veriteľ bol povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty a písomné oznámenie bude tvoriť prílohu dohody o poskytnutí služby. Dňa 29.11.2013 žalovaný písomne vyhotovil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. V tomto oznámení je uvedené meno dlžníka, veriteľa, údaje o schválenom úvere, číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru 1.500,-- €, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 80,37 €, dátum splatnosti prvej splátky úveru deň 1.1.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru deň 1.6.2017, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periodicity splácania k 1. dňu v mesiaci, celková výška úveru 1.500,-- €, RPMN úveru 69,63 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 45,94 %, schválená výška revolvingu 902,92 €, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 €, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 €, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,49 %, úverový limit 1.500,-- €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 €, odplata za poskytnutie služby v sume 215,75 €, ročná úroková sadzba revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %, dátum platnosti a účinnosti zmluvy 29.11.2013.

1.5.3. Účastníci zmlúv o revolvingovom úvere odkázali na úpravu obsiahnutú v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy s tým, že dlžník sa so zmluvnými podmienkami zoznámil, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať (bod 7. veta prvá žiadosti/zmluvy).

1.5.4. Zmluvy o revolvingovom úvere boli uzatvárané na predtlačenom formulári veriteľa, vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o

revolvingom úvere a zmluva o revolvingom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka (čl. 2.1. zmluvných dojednaní), veriteľ sa zaviazal odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníka a jeden rovnopis zmluvy o revolvingom úvere (čl. 2.2. zmluvných dojednaní), veriteľ sa ďalej zaviazal poskytnúť dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o revolvingom úvere v deň nadobudnutia účinnosti zmluvy o revolvingom úvere (čl. 2.3. zmluvných dojednaní); ako revolving sa dojednalo automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingom úvere a oznámenej dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2. bod 2.2. zmluvy o revolvingom úvere za podmienok uvedených v zmluve o revolvingom úvere (čl. 4.1. zmluvných dojednaní); súčasťou zmluvy o revolvingom úvere podľa čl. 7.1. písm. g/ zmluvných dojednaní je oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi obsahujúce všetky údaje schváleného úveru.

1.5.5. Strany sporu a účastníci zmlúv dňa 25.7.2013 uzavreli rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX.. Z nej vyplýva, že uzatvorenie tejto zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo rozhodcovskej zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Zmluvné stany sa dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Dlžník bol oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Zmluva bola na predtlačenom formulári veriteľa.

1.5.6. Strany sporu a účastníci zmlúv dňa 29.11.2013 uzavreli rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Z nej vyplýva, že uzatvorenie tejto zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo rozhodcovskej zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Zmluvné stany sa dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov. Výber medzi podaním žaloby na príslušný všeobecný súd alebo na rozhodcovský súd, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na strane podávajúcej žalobný návrh. Dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Zmluva je na predtlačenom formulári veriteľa.

1.5.7. Žalobkyňa uhradila na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu sumu 3.524,93 €. Prehľad platieb k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX žalovaný súdu nedoložil. Podľa histórie transakcií zo dňa 10.5.2018 súd zistil, že v období od 27.8.2013 do 13.7.2015 na čísle účtu F XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s názvom účtu W. K., je suma debetov spolu v sume 1.379,18 € s tým, že je uvedených 22 transakcií (debetov) vo výške každej transakcie 62,69 €. Zamestnávateľ žalobkyne spoločnosť Faurecia Automotive Slovakia s.r.o. vykonal v prospech žalovaného zrážky zo mzdy žalobkyne na základe dohody o zrážkach č. 8100058872 spolu v sume 1.446,66 € [zrážky po 80,37 € mesačne boli vykonávané každý mesiac v období mesiacov február 2014 až júl 2015 (18 mesiacov x 80,37 €)] a na základe dohody o zrážkach č. XXXXXXXXXXXX zrážky spolu v sume 125,38 Eur [zrážky po 62,69 € mesačne boli vykonané v mesiaci jún a júl 2015 (2 mesiace x 62,69 €)]. Zamestnávateľ žalobkyne spoločnosť IAC Group (Slovakia) s.r.o. vykonal zo mzdy žalobkyne zrážky na základe dohody o zrážkach č. XXXXXXXXXXXX spolu v sume 947,32 € a na základe dohody o zrážkach č. XXXXXXXXXXXX spolu v sume 1.834,90 €.

1.6.1. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 vyplýva dojednaná ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % a z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.7.2013 vyplýva dojednaná ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,02 %. Úrok predstavuje odplatu za poskytnutie úveru, t.j. poskytnutie finančných prostriedkov veriteľom. Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, a ani iné právne predpisy, výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné napr. pri peňažnej pôžičke alebo úvere dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, pretože výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri úvere však koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi, resp. veriteľ požadoval od dlžníka, neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v obdobných prípadoch. Odplata pri poskytnutí úveru spotrebiteľovi nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Dohoda o výške úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2009 sp. zn. 1 MCdo 1/2009). V predmetnej právnej veci ale úroková miera dohodnutá medzi zmluvnými stranami v úverových zmluvách podstatne (viac ako päťnásobne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, ktorá v mesiaci november 2013 bola vo výške 12,93 % ročne, v mesiaci júl 2013 vo výške 12,99 % ročne, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov. Dohodu o úrokoch v oboch zmluvách o úvere tak súd považoval za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Neplatnosť dohody o úrokoch ale nemá automaticky bez ďalšieho za následok neplatnosť celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže dohodu o výške úrokov možno v zásade od zvyšku zmluvy oddeliť (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.2.2014, sp.zn. 6 Co 97/2014).

1.6.2. Neplatnosť dohody o ročnej úrokovej sadzbe má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru pre absenciu náležitosti vyžadovanej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.7.2021, sp.zn. 6 Co 215/2019).

1.6.3. V oboch zmluvách o úvere absentuje náležitosť vyžadovaná ustanovením § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; v zmluve absentuje dohoda o tom, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Termín konečnej splatnosti úveru je možné odvodiť od dátumu splatnosti poslednej splátky, ale zmluva podpísaná žalobkyňou tento dátum splatnosti prvej a ani poslednej splátky vôbec neobsahovala, obsahovala len údaj o počte splátok, čo je však nepostačujúce. Zmluva v bode 7. odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných podmienkach. V zmluvných podmienkach sa v bode 7. ods. 7.1. písm. g/ uvádza, že súčasťou zmluvy je aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru. V konaní bolo preukázané, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi bolo žalovaným jednostranne vystavené a okrem obsahových náležitostí uvedených v bode 6. zmluvy o úvere obsahuje ďalšie údaje, a to dátum splatnosti jednotlivých splátok, dátum splatnosti prvej splátky úveru, ako aj dátum konečnej splatnosti úveru. Údaje o termínoch splátok úveru a konečnej splatnosti úveru sú obligatornými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Tieto údaje však neboli súčasťou predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný ich uviedol len do oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Nepostačuje uviesť tieto údaje až v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nie je dlžníkom podpísané a ktoré je mu doručené až následne, niekoľko dní po jeho podpise zmluvy. Za súčasť zmluvy nemožno považovať také podmienky, ktoré v čase, keď zmluvu spotrebiteľ podpisoval, mu neboli známe. Jednostranné oznámenie veriteľa doručené žalobkyňi nemožno považovať za súčasť zmluvy o úvere, a to napriek bodu 7.1. zmluvných podmienok. Jednostranným právnym úkonom nie je možné doplniť obligatorne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedenie zákonných náležitostí zmluvy o úvere až v jednostrannom oznámení veriteľa a nie v samotnej zmluve o úvere podpísanej oboma zmluvnými stranami nemôže odstrániť nedostatok spočívajúci v neuvedení tých náležitostí, ktoré má mať zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch už v čase podpisu oboma zmluvnými stranami. (k termínu konečnej splatnosti aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4 Co 359/2017).

1.6.4. Súd mal ďalej za to, že je neplatná aj dohoda o poskytovaní služieb upravená v bode 8.1. predmetných zmlúv o revolvingovom úvere, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predmetná dohoda nebola individuálne dojednaná, bola súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere na predtlačenom formulári a žalobkyňa nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah. Poplatok za poskytnutie služby odkladu splátok podľa názoru súdu vzhľadom k výške poskytnutého úveru je u oboch dotknutých zmlúv neprimerane vysoký a v dôvodoch súčasne odkázal na odôvodnenie rozsudku v ods. 24. a 27. Súd takúto dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do samotnej zmluvy. Ide o nekalú zmluvnú podmienku, ktorej cieľom je znížiť sumu úveru, ktorá sa vypláca spotrebiteľovi. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj vtedy, ak dlžník nepožiada o odklad splátok úveru, z čoho teda vyplýva, že dlžník vopred poskytne plnenie bez toho, aby v priebehu úverového vzťahu od veriteľa za poskytnuté plnenie (poplatok) obdržal protiplnenie (odklad splátok), čo je v konečnom dôsledku aj rozporné s dobrými mravmi.

1.6.5. Nepovažoval za dôvodnú námietku žalobkyne, že zmluva neobsahuje rozpis jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky. V tejto súvislosti súd odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.2.2016, sp.zn. 3 Cdo 146/2017, podľa ktorého „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je treba za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.“

1.6.6. Súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva o úvere nemá všetky obligatórne náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože v nej absentuje údaj o úrokovej sadzbe (písm. i/), o termíne splátok istiny úveru (písm. k/), termín konečnej splatnosti úveru (písm. f/), a tak úver poskytnutý na základe oboch dotknutých zmlúv o úvere v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. je bezúročný a bez poplatkov. S odkazom na zásadu hospodárnosti konania sa už nezaoberal ďalšími námietkami žalobkyne (napr. argumentom o nesprávnej výške RPMN). Nevyhovel žalobe v časti týkajúcej sa určenia (vo výroku) neplatnosti zmlúv o úvere, keďže bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, nastupujúca ex lege ako dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere, bez ďalšieho nemá vplyv na samotnú platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako takej. Súd nezistil také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že predmetné zmluvy o úvere sú ako celok neplatným právnym úkonom.

1.7. Zaoberal sa ďalej námietkou žalovaného. Podľa žalovaného o nároku veriteľa (žalovaného) bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní vedenom pod sp.zn. 84/04/16 pred Slovenským arbitrážnym súdom (rozsudkom zo dňa 25.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.4.2017 a vykonateľnosť dňa 25.4.2017). Z rozsudku vyplýva, že žalovaný si žalobou pred rozhodcovským súdom uplatnil voči žalobkyňi pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe rozhodcovskej zmluvy zo dňa 29.11.2013, s tým, že žalobkyňa bola zaviazaná povinnosťou uhradiť žalovanému sumu 1.685,51 € spolu s príslušenstvom. Súd prvej inštancie v predmetnej právnej veci mal za to, že ide o neplatnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu a rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, keďže nulitný (z pohľadu práva neúčinný) titul žiadnu prekážku následného prejednávania a tiež rozhodnutia veci všeobecným súdom nepredstavuje. Keďže teda rozhodcovská doložka (zmluva) je absolútne neplatná, jej absolútna neplatnosť pôsobí priamo (automaticky) zo zákona (ex lege) od počiatku (ex tunc). Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť (každého) právneho úkonu musí súd aj bez návrhu, vždy, prihliadnuť.

1.7.1. V prípade predmetnej rozhodcovskej zmluvy ide o tzv. typovú zmluvu uzatváranú opakovane s veľkým počtom spotrebiteľov, ktorej návrh je vopred pripravený na predtlačeních formulároch žalovaného, pričom spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutej zmluvy ani ho inak ovplyvniť. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je skutočnosť, že sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s dodávateľom; nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Aj v predmetnej veci je nepochybné, že návrh zmluvných dokumentov bol predložený žalobkyňi na predtlačeních formulári. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, teda také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú

značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov. Súd skúmal v kontexte ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne. Jedným z určujúcich kritérií je aspekt individuálneho dojednaní zmluvnej podmienky, keď za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nemožno považovať také, ktoré boli dodávateľom pripravené vopred a s ktorými sa spotrebiteľ síce mohol oboznámiť pred samotným podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Na tom nič nemení skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola vypracovaná na samostatnej listine. Súd mal za to, že ustanovenia rozhodcovskej zmluvy sú koncipované predovšetkým v záujme žalovaného. Žalovaný nepreukázal, že by obsah zmluvy, vrátane výberu v zmluve uvedených rozhodcovských súdov, so spotrebiteľom (žalobkyňou) osobitne dojednával a vopred ju oboznámil s procesnými predpismi takto vopred ním jednostranne vybraných rozhodcovských súdov. Keďže bol obsah rozhodcovskej zmluvy dodávateľom vopred pripravený a predložený spotrebiteľovi spolu s návrhom úverovej zmluvy, spotrebiteľ si nemohol byť vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie, nemohol poznať rokovacie poriadky veriteľom jednostranne zvolených súdov, a teda ani rozsah a obsah svojich procesných práv a povinností.

1.7.2. Podľa názoru súdu požadovanú rovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilé zaručiť dojednanie obsiahnuté v rozhodcovskej zmluve, ktoré právo výberu spôsobu riešenia sporu a aj subjektu majúceho vyriešiť prípadný spor účastníkov hmotnoprávneho vzťahu zveruje žalobcovi (iniciátorovi konania) a to tak, že tento si môže vybrať ako prejednanie a rozhodnutie sporu rozhodcom, tak i všeobecným súdom. Iniciovanie sporu zo spotrebiteľskej zmluvy zo strany spotrebiteľa bude skôr výnimkou, keďže samotná úverová zmluva neupravuje žiadne finančné nároky spotrebiteľa z dôvodu porušenia zmluvných povinností dodávateľom. Spotrebiteľovi dodávateľ prakticky nanucuje podrobenie sa právomoci ním vybraných rozhodcovských súdov bez znalosti ich procesných poriadkov. Táto rozhodcovská zmluva je síce tzv. nevýhradnou, teda dáva na výber žalujúcej strane medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, avšak v konečnom dôsledku ak sa žalobca rozhodne podať žalobu na rozhodcovský súd, vyberie niektorý z uvedených rozhodcovských súdov a možnosť voľby dlžníka - spotrebiteľa je len iluzórna a reálne mu tento výber neumožňuje. Túto nerovnováhu teda nie je spôsobilé eliminovať ustanovenie, ktoré zdánlivo rovnocennú možnosť výberu poskytuje spotrebiteľovi, avšak len pre prípad záujmu jeho samotného viesť spor (teda len v tom prípade, ak sa spotrebiteľ rozhodne sám stať žalobcom a niečo od svojho zmluvného partnera požadovať, s nutnosťou urobiť tak ako prvý, aby tak vylúčil uplatnenie rozhodcovskej zmluvy druhou stranou vzťahu, avšak v zásade ide o jeho voľbu len v rozsahu vopred určených možností dodávateľom). V tejto súvislosti súd zdôraznil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.9.2015, sp.zn 5 Cdo 237/2013, a z neho „...rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka, ktorá v neprospech spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach, lebo od spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Na neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky nič nemení ani to, že umožňuje alternatívnu voľbu medzi právomocou rozhodcovského a všeobecného súdu, nakoľko táto voľba prislúcha iba žalujúcemu a nie je možné ju následne zmeniť. S prihliadnutím na povahu daného právneho vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom je preto možné konštatovať, že takáto „voľba“ právomoci je iba formálna, iluzórna a zodpovedá len záujmom dodávateľa (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1ECdo 12/2014, 2 ECdo 147/2013, 3 Cdo 13/2013, 4 ECdo 92/2014, 5 Cdo 44/2013, 6ECdo 184/2013). Neplatná rozhodcovská doložka nemohla ani v danom prípade založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto ním vydaný rozhodcovský rozsudok nemohol (z pohľadu preskúmanej veci a preskúmaného občianskeho súdneho konania) založiť prekážku veci právoplatne rozhodnutej.“ Súd ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.6.2018, č.k. IV. ÚS 371/2018-43, v ktorom bol posúdený výklad zákona, ktorým bola rovnaká rozhodcovská zmluva uzatváraná so spotrebiteľmi žalovaným vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, teda ako neplatná, za ústavne konformný, nevykazujúci znaky arbitrárnosti ani zjavnej neodôvodnenosti a sťažnosť žalovaného odmietol.

1.8.1. Nadväzne na bezúročnosť a bezpoplatkovosť oboch úverov, na vyslovenú absolútnu neplatnosť dohôd o poskytovaní služieb súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňa mala povinnosť žalovanému

vrátiť len skutočne poskytnutú sumu istiny úveru. Žalobkyňa tvrdila, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX jej bola žalovaným poskytnutá (vyplatená) suma 914,47 € a na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX suma 1.172,17 €. Sumu žalobkyni vyplatených peňažných prostriedkov žalovaný nerozporoval, poukazoval len na súladnosť dohôd o poskytovaní služieb s právnymi predpismi a na prípustnosť ním vykonaného započítania pohľadávok, ktoré bolo podľa žalovaného v súlade s ustanoveniami zmluvných dojednaní a s právnymi predpismi. Preto súd vychádzal z toho, že žalobkyni bola na základe daných zmlúv o úvere nesporne poskytnutá suma 914,47 € a suma 1.172,17 €. Splátky poukazované žalobkyňou žalovanému po splatení sumy 914,47 € (na základe úveru č. XXXXXXXXXXXX) a sumy 1.172,17 € (na základe úveru č. XXXXXXXXXXXX) predstavujú bezdôvodné obohatenie, získané z neplatného právneho úkonu, žalovaného, ktoré je žalovaný povinný žalobkyni vydať.

1.8.2. Zo žalovaným predloženého prehľadu platieb úveru č. 8100058872 žalobkyňou vyplýva, že žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 3.524,93 €, úhrady vo vyššej sume žalobkyňa súdu nepreukázala, keďže z potvrdení o vykonaných zrážkach zo mzdy vyplynulo, že na splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX boli vykonané zrážky spolu v sume 3.281,56 €.

Z potvrdení o vykonaných zrážkach zo mzdy úveru č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že bola zaplatená suma 1.072,70 €, úhrady vo vyššej výške žalobkyňa súdu nepreukázala. Zo žalobkyňou predloženej histórie transakcií vykonaných na jej účte bankou nepochybne nevyplýva, že by platby (debety spolu v sume 1.379,18 €) boli poukázané na účet žalovaného. Zostalo tak preukázané, že žalovaný na úkor žalobkyne získal bezdôvodné obohatenie pri úvere č. XXXXXXXXXXXX v sume 158,23 € (1.072,70 € - 914,47 €), pri úvere č. XXXXXXXXXXXX v sume 2.352,76 € (3.524,93 € - 1.172,17 €), teda spolu v sume 2.510,99 €.

1.8.3. Ku žalovaným vznesenej námietke premlčania nárokov žalobkyne súd prvej inštancie dôvodil, že žalovaný túto bližšie nešpecifikoval, čo sa týka momentu začatia plynutia premlčacej doby, jej uplynutia; nesúhlasil len s aplikáciou 10-ročnej premlčacej doby, keďže namietal, že by sa z jeho strany malo jednať o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania, že sa žalobkyňa domáha svojho nároku po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, zaťažuje žalovaného. Uplynutie subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva žalobkyňou žalovaný teda nepreukázal. Ďalej sa zaoberal otázkou, či žalobkyňa uplatnila svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zákonnej objektívne premlčacej dobe a či je namieste aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú premlčaciu dobu. V tejto súvislosti súd odkázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ (prvá komora) z 22. apríla 2021 vo veci C-485/19, LH proti Profi Credit Slovakia s.r.o. Krajský súd v Prešove položil v predmetnej veci Súdnemu dvoru nasledovnú prejudiciálnu otázku: „Má sa článok 47 Charty a implicitne právo spotrebiteľa na účinný prostriedok súdnej ochrany vykladať tak, že mu odporuje právna úprava v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní práva spotrebiteľa v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, podľa ktorej sa právo spotrebiteľa na vrátenie plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky premlčí aj v prípade, že spotrebiteľ sám nedokáže vyhodnotiť neprijateľnú zmluvnú podmienku, a toto premlčanie uplynie aj za stavu, že spotrebiteľ o povahe neprijateľnej zmluvnej podmienky nevedel?“ a odpoveď Súdneho dvora EÚ znie (bod 66 rozsudku) „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“ V bode 64. rozsudku uviedol „je potrebné dospieť k záveru, že procesné podmienky, o aké ide vo veci samej, tým, že vyžadujú od spotrebiteľa, aby podal žalobu v lehote troch rokov od dátumu, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k tomuto obohateniu môže dôjsť počas plnenia dlhodobej zmluvy, sú takej povahy, že môžu nadmerne sťažovať výkon práv, ktoré mu priznáva smernica 93/13 alebo smernica 2008/48, a teda že tieto podmienky sú v rozpore so zásadou efektivity (pozri analogicky rozsudky z 9. júla 2020, Raiffeisen Bank a BRD Groupe Sociétés Générale, C-698/18 a C-699/18, EU:C:2020:537, body 67 a 75, ako aj zo 16. júla 2020, Caixabank a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 a C-259/19, EU:C:2020:578, bod 91).“ V bode 65. rozsudku konštatoval, že „úmysel predajcu alebo dodávateľa, ktorý využil zmluvnú podmienku považovanú za nekalú, nemá vo vzťahu k právam spotrebiteľov vyplývajúcim z ustanovení smernice 93/13 žiadny význam, a to isté platí aj pokiaľ ide o článok 10 ods. 2 smernice 2008/48. Preto spotrebiteľ nemôže mať na účely uplatnenia svojich práv vyplývajúcich z týchto ustanovení povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného predajcu alebo dodávateľa. Z toho vyplýva, že možnosť predĺžiť trojročnú premlčaciu lehotu pod podmienkou, že spotrebiteľ preukáže úmysel predajcu alebo dodávateľa, ako je stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemôže vyvrátiť konštatovanie uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku. Z bodu 73. odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku Súdneho dvora EÚ ďalej vyplýva, „že hoc je táto povinnosť konformného

výkladu obmedzená všeobecnými právnymi zásadami, a to osobitne zásadou právnej istoty, v tom zmysle, že nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem, vnútroštátne súdy vrátane tých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, pokiaľ táto judikatúra vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice (pozri v tomto zmysle rozsudky z 05.09.2019, Pohotovosť, C-331/18 EU:C:2019-665, bod 56, ako aj z 05.03.2020, Opr - Finance, C-679/18, EU: C: 2020: 167, body 43 a 45)". Za použitia eurokonformného výkladu podľa súdu prvej inštancie v predmetnej veci je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. V tejto súvislosti odkázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.12.2021, sp.zn. 19 CoCsp 36/2021; rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.12.2021, sp.zn. 19 CoCsp 36/2021. Žalovaný má dlhodobu v predmete podnikania ako nebankový subjekt poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy. Žalovanému je už dlhodobo známe z rozhodnutí mnohých súdov, kde vystupoval ako strana sporu, že jeho zmluvy, ktoré sú aj predmetom tohto sporu, sú postihnuté sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti pre absenciu zákonných náležitostí, že obsahujú neprijateľné podmienky, že dojednaná výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi. Na uvedenom nič nemení a je podľa názoru súdu irelevantné a nevyvracia úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť to, aké boli závery inšpekcie v zmysle úradného inšpekčného záznamu z kontroly zo dňa 31.5.2011, na ktoré žalovaný poukázal. Žalovaný si musel byť už v čase uzavretia predmetných zmlúv o úvere vedomý, že ním požadovaná úroková sadzba mnohonásobne prevyšuje úrokové sadzby obvykle požadované na finančnom trhu. Napriek tomu žalovaný plnenia žalobkyne prijímal, a to aj po splatení poskytnutej istiny úveru, a to až do roku 2018, čím sa dlhodobu bezdôvodne a úmyselne minimálne formou nepriameho úmyslu obohacoval (tiež rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2016, sp.zn 15 Co 261/2015; Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.1.2017, sp.zn. 18 Co 47/2016, Krajského súdu v Trnave zo dňa 7.12.2021, sp.zn. 11 CoCsp 24/2021). Objektívna premlčacia doba 10-ročná nemohla uplynúť, keďže neuplynulo 10 rokov od uzavretia predmetných zmlúv o úvere. Nárok žalobkyne, ani sčasti, tak premlčaný nie je. Vo zvyšnej časti, v ktorej nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia nebol preukázaný, v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti predmetných zmlúv o úvere, súd potom žalobu ako nedôvodnú zamietol. 1.9. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. I, § 262 ods. I, ods. 2 C.s.p. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 4.361,23 €, úspešná bola v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 2.510,99 €, čo predstavuje 57,58 € (jej neúspech je 42,42 %); čistý úspech predstavuje 15,16 % (57,58 % - 42,42 %). V nárokoch žalobkyne na určenie neplatnosti predmetných zmlúv o úvere, že spotrebiteľské úvery sú bezúročné a bez poplatkov, bol pomer úspechu žalobkyne a žalovaného rovnaký (žalobkyňa bola úspešná v časti týkajúcej sa určenia úverov za bezúročné a bez poplatkov, žalovaný mal procesný úspech v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti predmetných zmlúv). Súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže jej v konaní žiadne nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch I., II., III., V. podal včas odvolanie žalovaný dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Nesprávny procesný postup a nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie sa vzťahuje k rozhodcovskému konaniu sp.zn. 84/04/16 vedenom pred Slovenským arbitrážnym súdom; rozsudok ním vydaný dňa 25.11.2016 nadobudol právoplatnosť dňa 19.4.2017. Ním bola žalobkyňa ako dlžníčka zaviazaná zaplatiť mu dlžnú sumu vyplývajúcu zo zmluvy č. XXXXXXXXXX. Tvrdenie spochybňujúce platnosť rozhodcovskej zmluvy nie je dôvodné, tiež nie je možné nárok účinne uplatňovať v tomto súdnom konaní, pretože jedným z dôvodov pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je aj namietanie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (§ 45 ods. I písm. e/ zákona č. 335/2014 Z.z.). Nepodanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ako osobitného procesného postupu preskúmania rozhodcovského rozsudku z pohľadu zákona č. 335/2014 Z.z. a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa, v prekluzívnej lehote určenej zákonom, znamená zánik práva domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku alebo jeho účinkov. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku mohla byť podaná v 3-mesačnej lehote od doručenia rozhodcovského rozsudku, event. aj počas 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Uplynutie prekluzívnej lehoty neznamená, že je ho možné nahradiť postupom zvoleným žalobkyňou v predmetnej právnej veci. Pripustenie takéhoto postupu by bolo v rozpore s ustanovením § 41 ods. I zákona č. 335/2014 Z.z., popretím zmyslu a prekluzívnej povahy lehoty na uplatnenie práva na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Účelom rozhodcovského rozsudku nie je formálne konštatovanie o zrušení rozhodcovského rozsudku, ale zabránenie nástupu jeho účinkov. Závery súdu

prvej inštancie sú tak nedôvodné a právne neúčinné. Obdobná skutková situácia už bola posudzovaná napr. v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15 Co 88/2018-161 (ods. 18. odôvodnenia), Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6 CoCsp 20/2020 (ods. 19., 20. odôvodnenia). Plnenie prijaté od žalobkyne nie je bezdôvodným obohatením na jeho strane, ale oprávnené prijatým plnením. Účinky právoplatného rozhodcovského rozsudku nie je možné meniť, negovať podaním žaloby tak, ako to žalobkyňa urobila. Odvolateľ ďalej dôvodil, že zdôvodnenie aplikácie 10-ročnej premlčacej doby je v rozpore aj s rozhodnutím SD EÚ vo veci C-485/19, nemá oporu v dokazovaní, ani v použití Občianskeho zákonníka. V bode 59 odôvodnenia rozhodnutia SD EÚ C-485/19 sa uvádza „V druhom rade pokiaľ ide o stanovenú dĺžku skúmanej premlčacej lehoty, ktorá je v tomto prípade tri roky, Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ je táto lehota stanovená a vopred známa, zdá sa, že lehota v takomto rozsahu je v zásade dostatočná na to, aby dotknutému spotrebiteľovi umožnila pripraviť a podať účinný prostriedok nápravy, takže táto dĺžka sama osebe nie je nezlučiteľná so zásadou efektivity (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. júla 2020, Raiffeisen Bank a BRD Groupe Sociétés Générale, C-698/18 a C-699/18, EU:C:2020:537, body 62 a 64, ako aj zo 16. júla 2020, Caixabank a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 a C-259/19, EU:C:2020:578, bod 87 a citovanú judikaturu).“ Neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by inak odôvodnili aplikáciu 10-ročnej objektívnej premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 107 ods. 2 druhá alinea Občianskeho zákonníka. Má tak za to, že súd o námietke premlčania rozhodol nesprávne, túto neposudzoval z hľadiska uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Vzhľadom na dátum podania žaloby (2016) a zmenu žaloby (po viac ako 2 rokoch) bolo zrejmé, že uplynula subjektívna premlčacia doba. Z napádaného rozsudku nevyplýva, prečo sa jej uplynutím súd nezaoberal. Odvolaciemu súdu navrhol odvolaniu vyhovieť a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %; eventuálne navrhol rozsudok zrušiť a vec súdu prvej inštancie vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa odvolanie nepodala. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla odvolaciemu súdu uznať v celom rozsahu rozhodnutie súdu prvej inštancie. S vyjadrením žalovaného nesúhlasila.

4. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať, dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 30. novembra 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalovaného, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdil ako vecne a právne správny (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

5. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, nezistiac v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi jeho rozsudku, ktorým žalobe sčasti vyhovel, vrátane rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky aj náležite v súlade s ustanovením § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie podrobne vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Zaoberal sa podstatnými tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, keďže v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol presvedčivý, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o vyhovení žalobe (vo výrokoch I, II., III.) ako aj záver týkajúci sa rozhodnutia o trovách konania (vo výroku V.).

6. Podstata dôvodov odvolania spočíva v nesprávnom vyhodnotení existencie právoplatného a vykonateľného rozsudku rozhodcovského súdu a v nesprávnom posúdení ním vznesenej námietky premlčania nárokov žalobkyne.

7.1. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že ide o neplatnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu a rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci; keďže nulitný (z pohľadu práva neúčinný) titul žiadnu prekážku následného prejednávania a tiež rozhodnutia veci všeobecným súdom nepredstavuje. Keďže teda rozhodcovská doložka (zmluva) je absolútne neplatná, jej absolútna neplatnosť pôsobí priamo (automaticky) zo zákona (ex lege) od počiatku (ex tunc). Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť (každého) právneho úkonu musí súd aj bez návrhu, vždy, prihliadnuť. Za tohto skutkového stavu zostalo irelevantné, že žalobkyňa sa nedomáhala v samostatnom súdnom konaní zrušenia rozhodcovského rozsudku. Žalovaný odkazuje na zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý nadobudol účinnosť 1.1.2015. V prechodných ustanoveniach zakotvil (§ 73 ods. 3), že rozhodcovská zmluva uzatvorená pred 1.1.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. V predmetnej právnej veci strany sporu uzavreli rozhodcovské zmluvy v roku 2013; v tom čase rozhodcovské konanie (akékoľvek) upravoval zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

7.2. Pre úplnosť na tomto mieste odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné. Otázkou, či môže byť právoplatný a vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu prekážkou veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná, sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 29.1.2015, sp. zn. 3 Cdo 27/2011. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí vysvetlil, že oprávnenie súdu skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej doložky, nevedie k posudzovaniu vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu, súvisí však s potrebou vyriešiť otázku, či a aké právne účinky má vydaný rozhodcovský rozsudok. Pri posudzovaní, či v občianskom súdnom konaní predložený rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu (§ 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní) môže súd pristúpiť k riešeniu otázky platnosti rozhodcovskej doložky alebo zmluvy nielen v exekučnom konaní, ale aj v iných konaniach, napr. pri riešení otázky, či vydaný rozhodcovský rozsudok zakladá pre občianske súdne konanie prekážku res iudicata. V tomto rozhodnutí dospel k záveru, že aj rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy môže predstavovať prekážku veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná, ale tento právny záver je opodstatnený len vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, pretože iba platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Odvolací súd je toho názoru, že uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu je aplikovateľné aj v predmetnej právnej veci, ktorej predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením na základe neplatného právneho úkonu, keď je potrebné vyriešiť otázku, či žalobkyňa bola zaviazaná plniť žalovanému na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku, ktorý má podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodcovská doložka medzi účastníkmi nebola platne uzavretá, ako vecne a právne správne uzavrel súd prvej inštancie. Bez platne uzavretej rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy nie je možné odvolateľom označený rozhodcovský rozsudok považovať za rozhodcovský rozsudok s účinkami právoplatného rozsudku súdu a z tohto dôvodu ani nezakladá pre prejednávanú vec prekážku veci rozsúdenej. Táto odvolacia námietka žalovaného potom zostáva bez právneho významu.

8. Správne súd prvej inštancie tiež uzavrel, že nároky žalobkyne premlčané nie sú, tieto žalobkyňa uplatnila v 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe; v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku k danej otázke. V zhode so súdom prvej inštancie aj odvolací súd dôvodí, že je dôvodné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu z dôvodov uvádzaných súdom prvej inštancie (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd zdôrazňuje, že v priebehu zmluvného vzťahu žalovaný ako dodávateľ nadobudol objektívne informácie (v dôsledku zákonnej úpravy obsiahnutej predovšetkým v Občianskom zákonníku, v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustálenej súdnej praxe) o tom, aké náležitosti mala a má obsahovať (akákoľvek) spotrebiteľská zmluva, absencia ktorých odôvodňuje záver o tom, že (pri úverovej zmluve) úver je bez poplatkov a bez úrokov, o absolútnej neplatnosti právneho úkonu a následnej povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie.

K posudzovaniu subjektívnej premlčacej doby žalovaný ani v odvolacom konaní nepredložil žiadne konkrétne, rozhodujúce, právne skutočnosti.

9. K odvolacej námietke žalovaného, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza nasledovné. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci, s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

10. Odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.), bez ďalšieho, rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku (V.) o trovách konania, keď žalovaný nesprávnosť rozhodnutia v tejto časti ničím konkrétnym, vzťahujúcim sa (len) k predmetnej právnej veci, neodôvodnil, a žalobkyňa odvolanie nepodala.

11. Žalobkyni úspešnej v odvolacom konaní v celom rozsahu priznáva odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.). O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

12. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).